

Tinker Bell

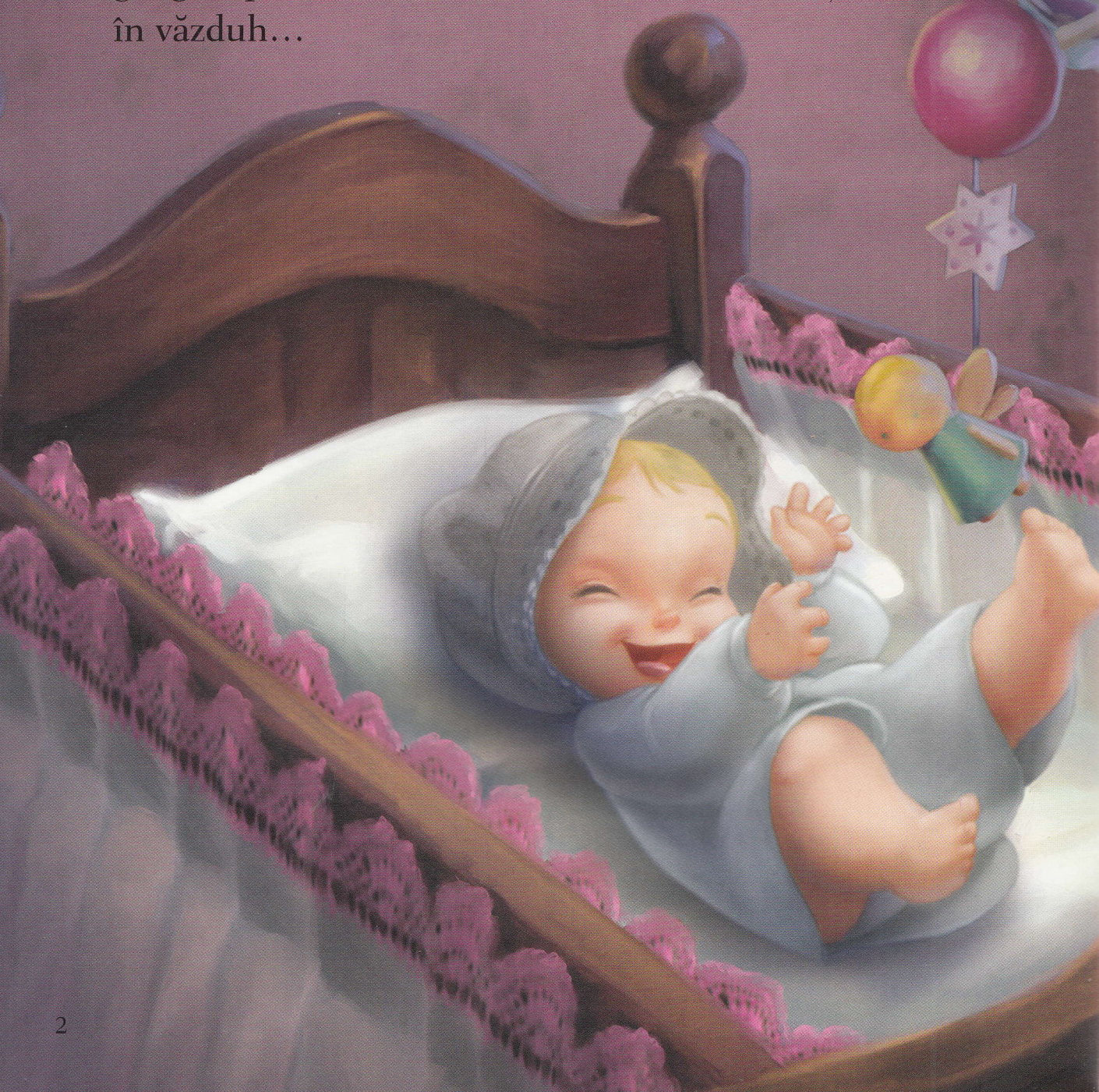
- Clopotica

An după an, ca prin magie, anotimpurile vin și pleacă. Fulgii de nea se topesc, dând la iveală verdele primăverii. Florile de vară bucură ochiul, apoi lasă locul frunzelor colorate ale toamnei. Și toate acestea sunt, de fapt, opera zânelor.

De fiecare dată când râde un bebeluș se naște o zână.

Așadar, într-o zi de iarnă, când la Londra un copilăș gănguri prima oară, râsul lui cristalin se înalță în văzduh...

... se îndreptă spre a doua stea la dreapta și, dincolo de ea, pătrunse în Țara de Nicăieri. În mijlocul acesteia se afla minunata Vale a Zânelor.

– Haide, vino! spuseră zânele înconjurând scânteia de râset și o călăuziră către copacul magic.

Aici Terence, unul dintre paznicii pulberii fermecate, presăra peste ea un pumn de praf, și luminița se transformă pe loc într-o zână micuță și fermecătoare. Celelalte îi urară bun-venit, în timp ce ea privea cu uimire în jur. Avea aripi și putea să zboare!

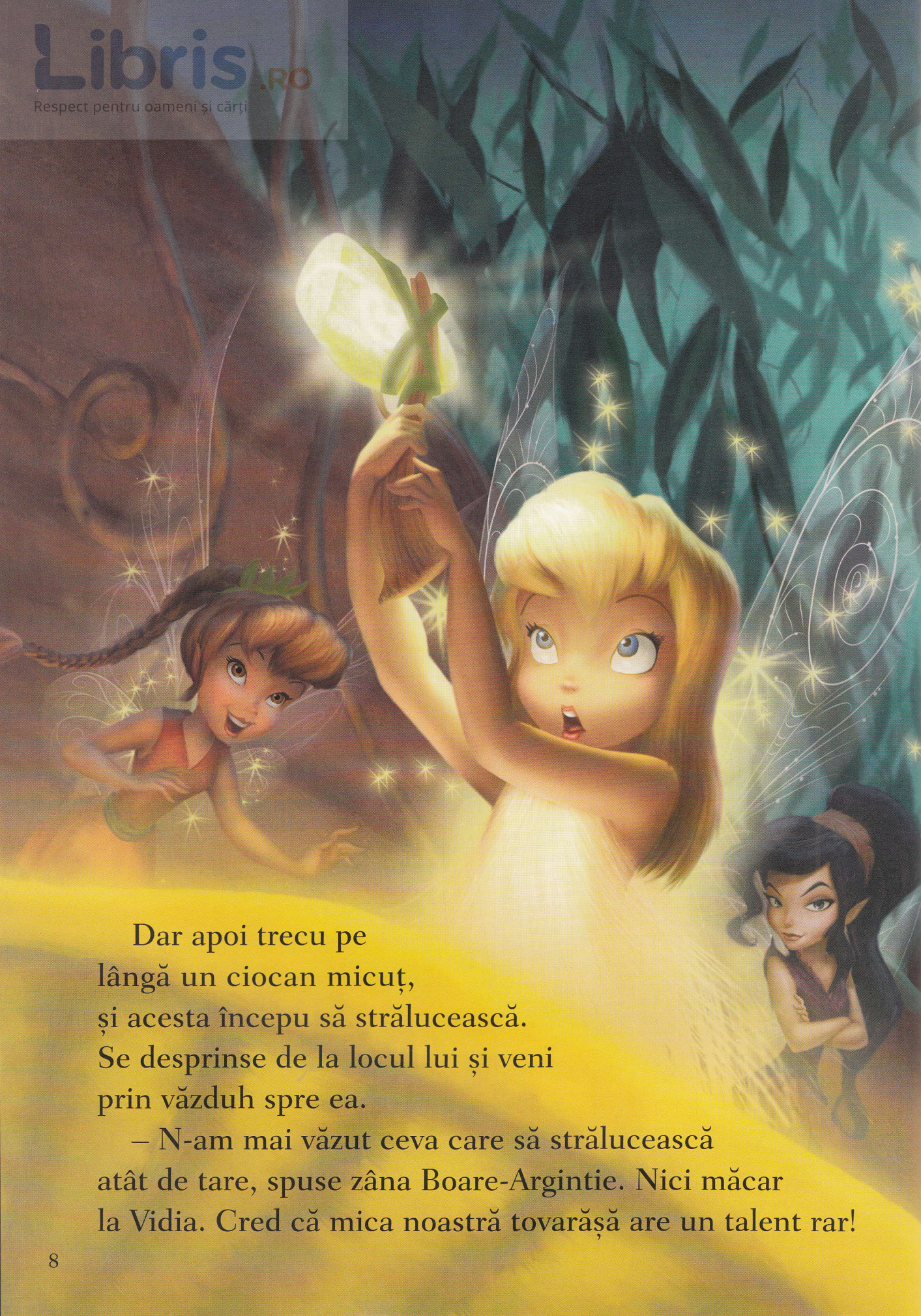
La un semn al reginei zânelor, Clarion, în jurul
fântânii cu praf magic apărură mai multe ciuperci.
Pe fiecare câte o zână puse un simbol al talentului ei.

– Obiectele fermecate te vor ajuta să-ți găsești și
tu talentul, îi explică regina zânei nou-venite.

Aceasta se apropie și atinse pe rând o floare, un
strop de apă, un vârtej de polen, dar toate i se topiră
printre degete. Biata zână se descurajă. Aproape
se temea să mai pună mâna pe ceva.

Dar apoi trecu pe
lângă un ciocan micuț,
și acesta începu să strălucească.
Se desprinse de la locul lui și veni
prin văzduh spre ea.

– N-am mai văzut ceva care să strălucească
atât de tare, spuse zâna Boare-Argintie. Nici măcar
la Vidia. Cred că mica noastră tovarășă are un talent rar!